

מסורת הש"ס

א) [לעיל קת.ג.] ב) [סוכה ל.]: ע"ש כבודו ט.א. ג) [מנחות כג.]. ד) לעיל קו. מנחות יג. ה) [פסחים סג. ו"ג. ו] וְלַעֲלֹל קו.א. ו לעיל דף עז וש"י.

הגהות הב"ח

א) גמ' ר"ח כרנן וכו' בחזי ממזר ולא שרי ולא מקלש אלא אֵלֶּכָּה דרננן:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מין וכו' אין דרך שירות בכך. מ"ן יומא דף נח ע"א:

שינויי נוסחאות

א) ג"ל קביעותא דמנא קביעותא הוא ואי בעי למישרא ואקריבי בהיכל לא מקריב ומ"ס לאר קביעותא הווא (כ"צ) ואלא ב"י כ"י זה דג"ל לעיל קט ע"כ אות י: ב) ש"מ גורס השתא דאמרי' למאן: ג) ג"ל שהרי דאייין. וכן להלן בסמוך (ש"מ, בכת"י): ד) מיוחס לא ילפי מתקוט (ש"מ, בכת"י): ה) ג"ל דפנים מחוץ (כת"י, ש"מ). ח"ל הגר"ם מרש"י נראה שגרסוה היתא בגמלא ארצי'ג דפנים מחוץ ועיין משל"מ פי"ט מהל' מטה"ק ד"ה ומ"ס, נראה שגרסו היתא כמו שהא לפנינו וי"ש, עכ"ל. ג"ל ילפי רבנן ואפילו פנים מחוץ (כ"י צ): ו) ג"ל ופסל' להו מה לי פסול יוצא מה לי פסול חסרון או (כת"י, ש"מ): ז) אין, חסרון דליתיה בוי (כ"י וק). ג"ל או דילמא יוצא איתיה בעיניה, חסרון כמאן (דאדור) [דאדור] דמי אמר בוי (כ"י צ): ח) ג"ל דמר (ש"מ, בכת"י). ודק"ס כתב שהיא הוספת האמיתות: ט) שחסרו כל שוין והקריבן (כת"י, שו"מ ובי"ש), וכו"ה מנשה לעיל כ"ז כ"ה: י) ג"ל העלוב או על האבן חיוב רב אטרי אמר מין (כ"י צ, וק). וכן ככ"ד, ש"מ, ק"י שם לכתא אשי. ונע"י ח"י שגולה ליכא דכ"י הרמב"ם מזה דמתיי' דכ"י רב אחרי שמואל: יא) ג"ל והקריבה (ש"מ, בכת"י): יב) וגיבטלו שירים בוי, ג"ל ומתנא אמאי מתקן (ש"מ): יג) מה הקטרה האמורה בקומץ ארז בוי אף הקטרה האמורה בשיריים בוי (כת"י, ש"מ): יד) ג"ל אקלושי מקליש. וכן בסמוך (כ"י צ, וכו"ה ברש"י): טו) ג"ל דמים (ש"מ, בכת"י). וכו"ה לעיל קו ע"א: טז) ג"ל ונתן פרס (כ"י צ, ב"ש). ג"ל נתן ונתן פרס (כ"י ד"ה). ולפנינו ע"פ דכ"י. וראה בש"י לעיל קט ע"כ אות טד: יז) ג"ל להקטרת (ב"ש, בכת"י): יח) ג"כ ואי הוה אמרינן קביעותא דמנא קביעותא היא כיון דחסר כל שהוה והקריבו בחוץ פטור (ב"ש חספר י"ט): יט) את כויל' כ"ל' (ש"מ): כ) שהבשר למטה שאינו ראוי (כ"י צ): כא) ג"ל להם (ש"מ): כב) ג"ל ובירין להלוקי (ש"מכ"י וב"ש). וכו"ה דכ"י צ' וי' כאן וכלשון רש"י בשמות' [הלוקי] [ובתוס'] דכ"י רפ"ב לחולוקין: כג) ג"ל דקומץ (ש"מ). ודבולתו שירים שאין בהם מעילה שקומץ (כ"י צ): כד) ג"ל רמו (ש"מכ"י וצ"ס): כה) בקומץ ולא בלבונה שהקטיר כ"ל' (ש"מ): כו) ככ"י דילמא לא שרי: כז) דכ"י הנוסח כהן משוכס, ולפנינו חוקן עפ"י דכ"י. וגי' ש"מ וז"ל דאפילו למאן דאמר יש ביררה הארץ מתבדר בוי. ופ"ש: כח) ג"ל וקובל את דמו (צ"ס):

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

וקסבר ר"א [קביעותא] דמנא מילתא הוא הואיל ונתן שני טו חלאי פרס בכלי הקטרת טו היכל קצעה מנא ואי חסרי כל שהוא מיפסל הילכך בחוץ לא מיחייב עד שיקריב את כולו: ורננן סברי. קביעותא דמנא לאו כלום היא: **קצע ששה** לוגין. דהוא חצי ההין

לנסיי פר ונתנן ככלי ומשך ארבעה

מהן והקריבן בחוץ חייב שהרי ראוין

צפנים לאיל יח: **פטור**. דנאיר משלשת

לוגין לא חוו צפנים: **רב אשי אמר**.

לעולם כדמלה אצ"י דצהקטרה של

פנים בחוץ פליגי וצמילף פנים מחוץ

ודקא קשיא לך השמא חוץ מחוץ לא

ילפי רננן כו' לא דמי ניסוך להקטרה

דניסוך מהקטרה לא ילפי רננן ואע"ג

דחוץ מחוץ אבל קטרת של פנים

מקטרת של היכל ילפי ואע"ג דפנים

מחוץ: **חסרון דחוץ**. הו"אין שלימים

לחוץ ומסרו לאיצוד: **שמים חסרון**.

ואם העלה את המשעיר בחוץ פטור:

או לא שמים חסרון. וחייב לרננן

כאליו כולו קיים: **איפסול ליה**.

ואפי' הכי מיחייב עליה בחוץ ומה לי

יולא ומה לי חסרון: **עד שיקריב**

כולו יט. אלמא כוליה צעינן: **מדרבי**

אליעזר פשיט מר. בתמיה. רבי

אליעזר אפי' צבולו קיים נמי פטור

ואנן לרננן מיצעי לן דמחייבי צבולו

קיים ומודו שחשך צפנים: **והאיכא**

חליצה. שהבשר טו אינו ראוי

להקטרה חוץ' צין אימורין למערכה

ודכותיה צפנים לאו העלאה היא

דרחמנא אמר (ויקרא ח) על העזים

אשר על האש. וקס"ד דמתני' רבי

יוסי היא דלמר' [לעיל קת.] אינו חייב עד

שעלה לראש המזבח כהקטרת פנים:

כשהפכן. החלצים למטה: **מתני'**

מנחה שלא נקמטה. לא חזי לפנים

הילכך המקריבה בחוץ פטור: **קמטה**

וחזר קומטה למוסר **והקריבה בחוץ**

חייב שכיולא צה צפנים כשירה כדמתן

בהקומץ (מנחות דף כג). נתעבר קומטה

צשירה לא יקטיר ואם הקטיר עלתה

לבעלים: **גמ'** **וניצטלי שירים**

לקומץ. צרובא והוי כמאן דליתיה

ולא ניחייב עליה וצמנחות (דף כג):

נמי פרכינן לה גבי הקטרת פנים:

נאמר הקטרה בקומץ. וקמץ והקטיר

(ויקרא ג): **ונאמר הקטרה צשירים**.

לא תקטירו ממנו אשה לה' (שם ט) כל

שממנו לאשים לה' הוא צבל תקטירו

דהיינו שירים: **אין קומץ מנטול קומץ**.

ואפי' רבה עליו כדאמרין בהקומץ

רבה (מנחות דף כג). ולקח מדס הפך

ומדס השעיר הדצר ידוע שדס הפך

מכרזה מדס השעיר מכאן לעולין

שאין מנטולין זה את זה: **מתני'**

הקומץ והלבונה. של מנחת נדבה

שניהם מתירין את שירה לאכילה הילכך

חייב. שזה גמר ובו הכל תלוי: **שני צוויי** לנבונה.

והאמר להלן אזכרה מה להלן קומץ מתיר את השירים אף הלבונה מתרת את הלחם וצשירי מנחה כמיב (ויקרא ו) יאכלנו אהרן וצניו קדש קדשים מאשי ה' אין לנו יא) אלא לאחר מתנות האשים: **גמ'** **מהו שיתיר כנגדו צשירים**. הקטיר קומץ לצדו על מנת להמיר חצי השירים וצוררן לחלקן יט:

מהו. לאוכלן: **מישרא שרי**. פלגא לגמרי: **או אקלושי מקליש**. לאיסורא דכולהו שירים וקומץ יט ולבונה תרוייהו אכולהו שירים דמו יט וכי מקטיר

לחד מקליש ליה איסורייהו ומיהו לא אישמרי מידי מינייהו לגמרי: פלוגתא דרבי מאיר ורבנן בגמחות בהקומץ וזוטא (דף טו). **מפגלין בחצי מסיי**.

פיגל בקומץ יט או בלבונה שהקטיר קומץ ע"מ לאכול זית מן השירים חוץ לזמנו פיגול: **מישרא שרי**. דאי כי מקטיר ליה בשמתיקה לא שרי כזית מינייהו

לגמרי היכי הויה מחשבה בהזהא זית הא דומיא דזריקה צעינן דשרי לגמרי: **לא מישרא שרי כו'**. כלומר דילמא לא הא ולא הא והיכי פשיטא ליה לר' יתחק

יתחק נפחא דאו הא או הא עבדי: **אלא אליצא דר"א**. קמיצעיא דלמר לא מחייב עלה לחודיה בחוץ ומשום הכי מספקא ליה לרבי יתחק

דילגמא טו שרי: **ר"א כרננן ס"ל**. ולא שריא ולא מיקלש. לשון קושיא הוא אמאי פשיטא ליה אליציה דאו הא או הא וסא ר"א מדקאמר לאו

הקטרה הוא כרננן דפליגי עליה דר"מ סבירא ליה: **אלא אליצא דרננן דהכא**. דמחייבי אחד מינייהו אלמא הקטרה היא צפנים וקא

מיצעי ליה למאי הילכתא הויה הקטרה למישרי פלגא או לאקלושי והכא ליכא למיפשט מדמחייבי עלה בחוץ ש"מ מישרא שרי דאי נמי לאקלושי

אמאי הויה הקטרה לחיזי בחוץ עלה: **מתני'** **הזורק מקלס דמים**. כגון מתנה אחת ואפילו מחטאות הפנימיות שכל מתנותיהן מעכבות:

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

קי.

אב"ל בחסרון מודו צ"ה. ומסיק בחסרו מצפנים ומימה מאי קא משמע לן תנינא לעיל (דף קט:.) וכולן שחסרו כל שהוא כו' וכל הפסות היינו חסרו מצפנים: **אמר שמואל בשהפכן**. וכי תימא מאי קמ"ל סד"א דאין דרך הקטרה בכך:

מ"ן במינו אינו חוצין. והא דלמרין

לעיל (דף עו:.) גבי רגל חצירו

פסול * אין דרך שירות בכך:

קובץין מהו שיתיר כנגדו בשירים.

פירש בקונטרס דהקטיר

קומץ לצדו על מנת להמיר חצי

השירים וצוררן לחלקן מהו לאוכלן

מישרא שרי פלגא לגמרי או אקלושי

מקלש לאיסורא דכולהו שירים וקומץ יט

ולבונה תרוייהו אכולהו שירים דמו יט

וכי מקטיר חד איקליש ליה איסורייהו

ומיהו לא אישמרי מידי מינייהו לגמרי

עכ"ל והא דמתן בהקומץ רבה (מנחות

דף טו.) הקומץ והלבונה מעכבין זה

את זה היינו דצעי שיהו שניהם דלא

לייתי מנחה בלא לבונה וצעי קמילה

ומכל מקום תימה דאפילו למאן

דלמר יט מישרא שרי לה היאך מתעבר

חלקו של קומץ ונראה לפרש דלאו

לשאתרוי צאכילה קאמר אלס דאי

משרא שרי פלגא אידך פלגא צאיסור'

קיימא ואי אכיל לה לקי כמו אורכ

בשר חטאת ואשם קודם זריקה ואי

איקלושי מקליש לכולה מנחה לא לקי

כלל אי נמי לענין מעילה וכי האי

גוונא כגדירים בפרק נערה (דף סה.)

צבל מייגז גיין או אקלושי מיקליש

כגון דנדרה מן תרין זיתין ושמע

ארוס והפך לה ואלתמינן אי אמר

מייגז גיין לקי'א אי אמר מקלש קלס

איסורא צעלמא הוא: **ואי א"ביא**

דר"מ דאמר מפגלין בחצי מתיר. הך

סוגיא דלא כריש לקיש דלמר לעיל

בפרק צית שמאי (דף מה:.) טעמא

דרבי מאיר משום דכל העושה על

דעתו ראשונה הוא עושה וז"ע אי

שטט סימן אחד וקבל יט אחד דמו

וחקו כיון דחשיב חצי מתיר אי אמרינן

מישרא שרי ומיהו הא פשיטא אי לא

גמר אחר כך שמיטתו לא שרי:

מתני' **הקומץ והלבונה** שהקריב את אחד

מזה בחוץ חייב ר' אליעזר פומר עד שיקריב את השני ה"אחד בפנים ואחד

בחוץ חייב ישני בזיכי לבונה שהקריב את אחד מהם בחוץ חייב ר' אליעזר

פומר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב: **גמ'** בעי ר'

יצחק נפחא קומץ מהו שיתיר כנגדו בשירים מישרא שרי או קלושי יט

מיקלש אליבא דמאן אי אליבא ט' דרבי מאיר דאמר מפגלין בחצי מתיר

מישרא שרי אי אליבא דרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר לא מישרא

שרי ולא מקלש קליש אלא אליבא דרבי אליעזר ר"א כרבנן סבירא

ליה דאמר אין מפגלין בחצי מתיר ט' אלא אליבא דרבנן דהכא מאי

מישרא שרי או קליש מקלש תיקו: **מתני'** **הזורק מקצת דם יט** בחוץ

מזה בחוץ חייב ר' אליעזר פומר עד שיקריב את השני ה"אחד בפנים ואחד

בחוץ חייב ישני בזיכי לבונה שהקריב את אחד מהם בחוץ חייב ר' אליעזר

פומר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב: **גמ'** בעי ר'

יצחק נפחא קומץ מהו שיתיר כנגדו בשירים מישרא שרי או קלושי יט

מיקלש אליבא דמאן אי אליבא ט' דרבי מאיר דאמר מפגלין בחצי מתיר

מישרא שרי אי אליבא דרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר לא מישרא

שרי ולא מקלש קליש אלא אליבא דרבי אליעזר ר"א כרבנן סבירא

ליה דאמר אין מפגלין בחצי מתיר ט' אלא אליבא דרבנן דהכא מאי

מישרא שרי או קליש מקלש תיקו: **מתני'** **הזורק מקצת דם יט** בחוץ

מזה בחוץ חייב ר' אליעזר פומר עד שיקריב את השני ה"אחד בפנים ואחד

בחוץ חייב ישני בזיכי לבונה שהקריב את אחד מהם בחוץ חייב ר' אליעזר

פומר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב: **גמ'** בעי ר'

יצחק נפחא קומץ מהו שיתיר כנגדו בשירים מישרא שרי או קלושי יט

מיקלש אליבא דמאן אי אליבא ט' דרבי מאיר דאמר מפגלין בחצי מתיר

מישרא שרי אי אליבא דרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר לא מישרא

שרי ולא מקלש קליש אלא אליבא דרבי אליעזר ר"א כרבנן סבירא

ליה דאמר אין מפגלין בחצי מתיר ט' אלא אליבא דרבנן דהכא מאי

מישרא שרי או קליש מקלש תיקו: **מתני'** **הזורק מקלש תיקו: מתני'** **הזורק מקלס דמים**. כגון מתנה אחת ואפילו מחטאות הפנימיות שכל מתנותיהן מעכבות:

חייב

עין משפט
נר מצוה

לכא א מ"י פי"ט מהל' מעה"ק הלכה ט והדגד ספק:

כו בג מ"י שם הלכה ה:

כא דהרז מ"י שם הלכה יד:

כב ד מ"י פט"ו מהל'

פסה"מ הלכה ח):

כג ח מ"י פי"ט מהל'

מעה"ק הלכה יג:

מוסף רש"י

מין במינו חוצין. ואלו שניהם מין אחד (בבורות ט:) ונאמרה הקטרה בשירים. כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ג) ואמרין כל שממנו לאשים, דהיינו שירים, הכי הוא צבל תקטירו, אלמא אכא הקטרה צשירים (נחוח כג.) מפגלין בחצי מתיר. דמתן (מנחות טו.) פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקומץ, כלומר חושב בהקטרת האחד על מנת לאכול מן השירים למחר, י"מ אומר פיגול ותיכא אין זו כרת עד שיפגל בכל המתיר (פסחים טו.) הזורק מקצת דם בחוץ. שלא נתן ארבע מנות אלא מתנה אחת (שולחן ערוך):